

τοῦτο, καὶ ὁ ἀνὴρ οὗτος; Πόσα σχέδια δὲν ἐγκατελείψαμεν εἰς τὸν δρόμον, τὰ ὅποια ἀνέλαβε μεθ' ἡμᾶς φρονιμώτερός τις! Οἱ πλειότεροι ἄνθρωποι ζῶσι τυχαίως, χωρὶς ποσῶς νὰ συλλογισθῶσι, ὅτι πᾶν σπέρμα συλλεγόμενον γίνεται ἀρχὴ θέρους, καὶ ὅτι ἡ ἐλαχίστη τῶν πράξεών μας εἶνε ὁ πυρὴν τοῦ κερασίου.

Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

Ὁ Θεὸς τὸν Θάνατον, λυτρωτὴν τῶν πόνων, ἐπεμφεν εἰς ἄβυσσον ἀνδρα γεωπόνου
νὰ τῷ δώσει ἄνεσιν τῶν δεινῶν καὶ κόπων,
καὶ εἰς ἀναπαύσεως νὰ τὸν φέρῃ τόπον.
Ἐφθασεν ὁ Θάνατος, κ' ἐπὶ τῆς καλύβης
τοῦ πτωχοῦ ἐκάθησεν ὡς ἡ ὄρνις ἕβις.
Στεναγμοὶ ἤκούοντο, οἰμωγαὶ καὶ ὀρηνοί,
ὅλη κατέσειετο στέγ' ἡ καλαμίνη.
Πέντε ἐξ ἀνήλικα, καὶ ἀπὸ μητέρα
ὄρφανὰ, τὸν θνήσκοντα ἔκλαιον πατέρα.
«Θνήσκεις, πάτερ; ἔκραζον κύκλωθεν τῆς κλίνης»
«καὶ ἡμᾶς τὰ ἔρημα, ἄχ! ποῦ μὰς ἀφίνεις;»
Ἰκίονεν ὁ Θάνατος καὶ τὰ ἐλυπήθη,
οἰκτιρμὸν ἠσθάνθησεν τ' ἀπονά του στήθη.
Ἄπρακτος ἐπέστρεψεν εἰς τὸν κύριόν του,
κ' ἐνταῦτ' ἠφοδύμενος τὸν φρικτὸν θυμὸν του,
ἄφρονος εἰς τ' οὐρανοῦ ἕστατο τὰς θύρας.
— «Διατί, ὦ Θάνατε, τίς θά προνοήσῃ;
— «Διὰ τὰ παντέρημα τίς θά προνοήσῃ,
«ὅταν καὶ ὁ μόνος των βοηθὸς τ' ἀφήσῃ;
— «Τρέξε! εἶπ' ὁ Ἄναρχος, τρέξε ν' ἀποσπάσῃς
«λίθον ἀπὸ τ' ἄμετρα βῆθη τῆς θαλάσσης.»
Εἶπε κ' εἰς τὴν θάλασσαν, δίχως νὰ βραδύνη,
ὡς βολὴς ὁ Θάνατος πίπτει μολυβδίνη
καὶ εἰς τὰ οὐράνια μετὰ τήχους ἴσου
φέρει τὸν ζητούμενον λίθον τῆς ἀβύσσου.
— «Θραυσεῖ τον!» εἰς δάκτυλα δύο τὸν λαμβάνει,
τὸν συντρίβει, κ' ἔνδον του σκώληξ ζῶν ἐφάνη.
Τότε ὁ Πανάγιος ἔκραζεν ὀργίλος,
καὶ ὁ ὀλόος ἔτρεμε τ' οὐρανοῦ ὁ κοῖλος.
— «Τίς εἰς τὰ ἀνήλικα βῆθη, ἀποκρίσου!
«συντρίβει τὸν σκώληκα τούτον τῆς ἀβύσσου;
«Τίς ὁμοῦ δι' ἅπαντα προνοεῖ τὰ ὄντα;
«τίς γινώσκει μέλλοντα, πρότερα, πρόντα;
«Τίς ὁμοῦ, ὦ κάθαρμα! κάλλιον γνωρίζει
«ἢ ζῶν ἢ θάνατον πότε νὰ χαρίζῃ;
Κ' ἐνταῦτ' ἰδὲ τὸ σκῆπτρόν του αἶρ' ἡ δεξιὰ του,
δίδ' εἰς τὸν μετάφρονον μίαν τοῦ θανάτου.
Ἡστραψε κ' ἐδρόντησε, τὸν κατακυφάινει,
καὶ κωφὸς ὁ Θάνατος ἀπὸ τότε μένει.
Μάταια τὰ ὠτὰ του ὁ κλαυθμὸς μας κρούει
δὲν ἀκούει δέσιν, θρήνηος δὲν ἀκούει.¹

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ἡ ἐνδοξος καταγωγὴ εἶνε φορτίον βαρύτατον, τὸ ὅποion, ὅστις δὲν τὸ φέρει μετὰ τιμῆς, ἀναγκάζεται νὰ τὸ σύρῃ μετ' αἰσχύνης. (Séguir.)

* * Οὐαὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὅστις τοῖς τέκνοις αὐτοῦ οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ κα-

1. I. Καρκινοῦτος.

ταλίσῃ, ἢ χρυσὸν καὶ κτήματα. Ὁ χρυσὸς καὶ τὰ κτήματα καταναλίσκονται, ἢ διαφεύγουσι τὰς χεῖρας ἡμῶν τὸ ὄνομα ὅμως, τὸ διὰ μεγάλων ἀρετῶν σεβαστὸν γενόμενον, ἀποτελεῖ ἱερὸν τέμενος, ὅπερ οὔτε διὰ τῶν φλογῶν τοῦ πολέμου, οὔτε διὰ τοῦ δόλου τοῦ ἀπατεῶνος, οὔτε διὰ τῆς ἀδικίας τῶν δυνατῶν, οὔτε διὰ τῆς ἰσχύος τῶν κακούργων καταστρέφεται. (Zschokke.)

* * Δὲν ἠδυνήθη ποτὲ νὰ ὑποφέρω τὴν κολακίαν. Δὲν λέγω, μήτε διατείνομαι, ὅτι διὰ νὰ φύγῃ τις τὴν κολακίαν, πρέπει νὰ πῆσῃ εἰς τὴν ἀχαριστίαν. Ἀφοῦ δεῖξις λόγῳ καὶ ἔργῳ τῆς εὐγνωμοσύνης εἰς τὸν εὐεργέτην σου, ἔκαμες ὅ,τι ἔπρεπε νὰ κάμῃς. Λέγω δι' ἓνα εὐεργέτην, ὅστις ἔχει φρονήματα ἀνθρώπινα, καὶ ὄχι δι' ἐκείνους τοὺς εὐτελεῖς εὐεργέτας, οἱ ὅποιοι κάμνοντες ἐμπορίαν τὴν εὐεργεσίαν, σὲ εὐεργετοῦν διὰ νὰ σὲ αἰχμαλωτίσωσι. (Κοραῆς.)

* * Ἡ ἡδονὴ διαφέρει ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν κατὰ τοῦτο, ὅτι ἡ μὲν ἡδονὴ ἀγοράζεται, ἡ δὲ εὐτυχία δὲν πωλεῖται.

* * Οὐδέποτε δύνασαι νὰ δειπνήσῃς καλῶς εἰς τὴν οἰκίαν ἀνοήτου. Δίδει συμβουλὰς εἰς ὄλον τὸν κόσμον, καὶ εἰς τὸν μάγειρόν του ἀκόμη.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ψιττακὸς ἑκατοντούτης.

Πάντες βεβαίως γνωρίζουσι ὅτι εἶδη τινὰ ψιττακῶν ἔχουσι τὸ θαυμάσιον πλεονέκτημα τοῦ νὰ ζῶσι ἐπὶ μακρότατον χρόνον.

Ἐχομεν νὰ καταλέξωμεν ἐνταῦθα καὶ ἄλλο παράδειγμα, τὸ ὅποion μαρτυρεῖ ὅτι ὀρθὴ εἶνε ἡ κοινῶς ἐπικρατούσα περὶ μακροβιότητος τῶν ψιττακῶν γνώμη.

Ὁ βοτανικὸς δηλαδὴ κῆπος τῶν Παρισίων ἀπώλεσε πρὸ δύο περιήπου ἐτῶν ψιττακὸν, τὸν ὅποion εἶχε φέρει ἀπὸ τῶν Μαρκησιῶν Νήσων ὁ Βουζαινβίλλ κατὰ τὸ ἔτος 1770. ἦτο λοιπὸν ὁ ψιττακὸς οὗτος ἡλικίας ἑκατὸν τριῶν ἐτῶν!

Ἐβάλασαμῶθη δὲ ὁ ἱστορικὴν πλέον ἀξίαν ἀποκτήσας Νονὸς (οὗτος ὠνομάζετο) καὶ κατετέθη εἰς τὸ Μουσεῖον μετὰ τῶν περιεργείας ἀξίων ἀντικειμένων.

Οἱ ὄφεις ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Οἱ ὄφεις εἶνε πολυπληθέστατοι ἐν τῇ Ἰνδικῇ. Ἐβδομήκοντα ἐννέα εἶδη εἶνε μέχρι τοῦδε γνωστά τριάκοντα πέντε μὲν διαιτώμενα ἐπὶ τῆς γῆς, τεσσαράκοντα τέσσαρα δὲ ἐν τοῖς ὕδασι καὶ τῇ θαλάσῃ (τούτων οἱ μᾶλλον βλαβεροὶ εἶνε ὁ καλούμενος κόβρας καὶ ὁ ὀροφάγος.) Χιλιάδες ἀνθρώπων ἀποθνήσκουσι κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν δηγμάτων τῶν διαφόρων τούτων ἔρπε-